

speciel Kreditforeningsmand —, alle de, der have Sæde i Kreditforeningers Bestyrelser eller Repræsentantskaber eller have beskæftiget sig med Kreditforeningsspørgsmaal, ville være særdeles tilfredse med. Det, at der er stillet som Betingelse for, at Kreditforeningerne kunne benytte Hypotekbanken for derigennem at skaffe sig — det forventer man da i alt Fald — en bedre Kurs for deres Obligationer, at de eventuelt skulle lukke en paabegyndt Serie og paabegynde en ny Serie, det er vistnok en saa ringe Fordring, at Kreditforeningerne med Glæde gaa ind derpaa. Alt, hvad jeg har hørt eller set fra Kreditforeningernes Side, gaar da ogsaa i Retning af at yde Anerkendelse for den Form, hvorunder Finansministeren har løst Spørgsmaalet om specielt den Side af Hypotekbankens Virksomhed, hvormed der her er Tale.

Jeg forstaar saa udmærket godt, at man, naar vi holde os til den Side af Hypotekbankens Virksomhed, som altsaa ogsaa bliver den væsentligste, den at afhænde i Udlandet Kreditforeningsobligationer — jeg haaber ikke, jeg bliver misforstaaet, det er ikke selve Kreditforeningsobligationerne, der sælges, men derimod de af Hypotekbanken udstedte Obligationer, der sælges, mod at den har Kreditforeningsobligationer som Underpant —, jeg forstaar udmærket godt, at man kan sige, at det er ikke saa heldigt, at man søger at fremskynde Salg af Prioritetsobligationer, selv om det er indirekte, i Udlandet, saaledes at de udenlandske Pengemænd paa den Maade komme i Besiddelse af en ikke ringe Mængde af Danmarks Jord — det vil man vel nok i alt Fald fra nogles Side sige, at det er i Virkeligheden at give udenlandske Pengemænd en stor Part af Danmarks Jord, idet de komme til at eje Førsteprioriteter i en hel Masse danske Ejendomme, være sig Landejendomme eller Købstadejendomme. Jeg forstaar, at dette kan siges, og hvis Talen i al sin Almindelighed var om det mer eller mindre heldige i, at der paa den Maade ligesom overføres flere og flere Prioriteter paa udenlandske Pengemænds Hænder, skulde jeg være den første til at indrømme, at det er meget uheldigt, at vi paa den Maade ligesom afhænder en hel Del af de

faste Ejendomme til udenlandske Pengemænd. Men det er jo ikke saaledes — jeg kunde fristes til at sige desværre —, at det er her, Begyndelsen gøres. Det er saaledes, at der allerede nu sælges i ikke ganske ringe Udstrækning Prioritetsobligationer, Kreditforeningsobligationer, i Udlandet, navnlig i Tyskland, og jeg gaar ud fra, at netop hele den Stilling, Hypotekbanken vil faa som en saa selvstændig eller Statsinstitution, som den vil blive, vil gøre, at den aldrig vil være fristet til at forcere Salget af Hypotekbankobligationer ud over det, som maa siges at være nødvendigt baade af Hensyn til Kursen og Pengemarkedet herhjemme i det hele taget.

Jeg gaar ud fra, at det ikke er Meningen, at vi skulle ind paa en meget teoretisk Diskussion om det uheldige i, at der købes i Udlandet af vore Kreditforeningsobligationer, eller i dette Tilfælde af Hypotekbankobligationerne, og jeg skal i alt Fald ikke inklade mig paa eller give Anledning til nogen Diskussion i saa Henseende. Det er en Selvfølge, at der kunde siges meget om, hvad Aarsagen er til, at man herhjemme ikke synes at have videre Lyst til at anbringe Penge i Kreditforeningsobligationer. Det er ikke Pengeskaphed herhjemme, der gør, at man i stedse stigende Grad synes at være nødt til at afhænde Kreditforeningsobligationer i Udlandet, det er temmelig sikkert meget mere det, at man herhjemme i meget stor Udstrækning anbringer sine Penge i andre Foretagender, være sig Aktieforetagender eller andre mere eller mindre spekulative Foretagender. Det er ikke af Hensyn til Sikkerheden, at denne Bevægelse finder Sted, det er ikke saaledes, at vore Kreditforeningsobligationer ikke ere sikre nok, det er andre Forhold, der her have været medvirkende til, at Pengeanbringelsen ikke nu i saa høj Grad, som det maaske tidligere har været Tilfældet, finder Sted i Kreditforeningsobligationer. Det hænger temmelig sikkert sammen med Samfundsforhold, som det vist vilde kræve lang Tid at faa ændrede, og som Lovgivningsmagten ikke til fulde er Herre over, selv om der nok herfra kan gøres noget for at ændre paa disse heller ikke efter min Mening glædelige Samfundsforhold. Men jeg skal, som sagt, ikke komme ind herpaa. Efter-